

Finansministeren (Heinesen):

I svarskrivelse af 10. april 1978 er på side 5, 4. afsnit, anført:

»De offentlige besparelser i fremskridtspartiets ændringsforslag fører umiddelbart til nedlæggelse af ca. 90.000 offentlige arbejdspladser«.

Foruden nedlæggelse af offentlige arbejdspladser medfører de offentlige besparelser nedlæggelse af private arbejdspladser, fordi besparelserne fører til et fald i den samlede købekraft. Ved beregningen af de samlede virkninger af fremskridtspartiets ændringsforslag er der taget hensyn til disse afledede virkninger. Men i omtalen af de 90.000 arbejdspladser er der kun taget hensyn til de arbejdspladser, som umiddelbart nedlægges i den offentlige sektor.

I øvrigt henvises til de indledende generelle bemærkninger i besvarelsen af spørgsmål 718.

Til *finansministeren* (27/4 78) af:

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

»Vil ministeren nærmere specificere de erfaringer, som ligger til grund for hans udtalelse i svarskrivelse af 10. april 1978 til finansudvalget om, at erfaringsmæssigt går der ret lang tid, før de gunstige virkninger slår fuldt igennem af folketingsindgreb, idet udtalelsen synes at være i markant modstrid med, at ministeren selv tidligere har oplyst, at forslagene er så omfattende, at det ikke er muligt umiddelbart at støtte sig på de erfaringer, der kan udledes af tidligere tiders ændringer i den økonomiske politik?«

(Spm. nr. 731).

Begrundelse.

På finansudvalgs mødet onsdag den 26. april 1978 besluttede et flertal bestående af bl. a. venstre, det konservative folkeparti og socialdemokratiet at nægte fremskridtspartiets medlemmer af finansudvalget at stille en række spørgsmål til finansministeren på baggrund af et notat fra finansministeren om fremskridtspartiets ændringsforslag til finansloven.

Da fremskridtspartiet således blev afskåret fra at stille spørgsmålene i finansudvalget, er det nødvendigt at anvende denne mere bureaukratiske form.

Besvarelse (25/5 78):**Finansministeren (Heinesen):**

Beregningerne er foretaget på den makro-økonometriske model ADAM, der – kort sagt – kan siges at give svar, der forudsætter, at de økonomiske indgreb virker på samme måde som tilsvarende tidligere indgreb.

Da summen af fremskridtspartiets forslag medfører indgreb af større omfang end tidligere set, bliver de beregnede virkninger tilsvarende mere usikre.

I øvrigt henvises til de indledende generelle bemærkninger i besvarelsen af spørgsmål 718.

Til *finansministeren* (27/4 78) af:

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

»Vil ministeren nærmere uddybe, hvorledes han kan formode, at fremskridtspartiets ændringsforslag til finanslovsforslaget for 1978, som i vidt omfang vedrører udenrigsministeriets konto, u-landshjælp, nedlæggelse af ambassader osv., skulle være mindre valutatyngende end den modstående, private forbrugsudvidelse, og herved uddybe, om han er af den opfattelse, at embedsmænd er mindre tilbøjelige til at købe appelsiner, udenlandsrejser og andre valutakrævende forbrugsgoder end folk beskæftiget i den private sektor?«

(Spm. nr. 732).

Begrundelse.

På finansudvalgs mødet onsdag den 26. april 1978 besluttede et flertal bestående af bl. a. venstre, det konservative folkeparti og socialdemokratiet at nægte fremskridtspartiets medlemmer af finansudvalget at stille en række spørgsmål til finansministeren på baggrund af et notat fra finansministeren om fremskridtspartiets ændringsforslag til finansloven.

Da fremskridtspartiet således blev afskåret fra at stille spørgsmålene i finansudvalget, er det nødvendigt at anvende denne mere bureaukratiske form.

Besvarelse (25/5 78):**Finansministeren (Heinesen):**

Statslige besparelser i udlandet påvirker ikke den indenlandske økonomiske aktivitet,